

Dosarul nr. 2rac-281/18

prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Central (N. Bobu)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (Iu. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

ÎNCHEIERE

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Oleg Sternioală

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu răspundere limitată „Grand -Tur”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „Moldcell” societate pe acțiuni împotriva Societății cu răspundere limitată „Grand-Tur” și Gheorghe Ciobanu cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Grand-Tur”, a fost casată hotărârea din 12 decembrie 2017 a Judecătoriai Edineț, sediul Central în partea cererii de încasare a cheltuielilor de asistență juridică și emisă în această parte o nouă hotărâre de respingere a cererii date, în rest hotărârea din 12 decembrie 2017 a Judecătoriai Edineț, sediul Central a fost menținută,

c o n s t a t ă:

La data de 31 iulie 2017 ÎM „Moldcell” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Grand-Tur” și Gheorghe Ciobanu cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în perioada campaniei promoționale, în calitate de operator și SRL „Grand-Tur” în calitate de abonat, au încheiat contractul de abonament și acordul suplimentar în baza cărora a transmis în proprietatea abonatului telefoane mobile.

A mai indicat că reieșind din contractul de abonament, abonatul este obligat să utilizeze serviciile furnizorului și să mențină statutul activ al numărului abonatului pentru toată perioada activă obligatorie de utilizare a serviciilor furnizorului și să asigure prezența în acout a mijloacelor bănești suficiente pentru asigurarea achitării tuturor plăților stabilite.

Conform acordului suplimentar din 07 iulie 2015 operatorul a transmis abonatului telefonul mobil de model Samsung Galaxy S6 cu abonament lunar de 850 de lei timp de 24 de luni.

A menționat reclamantul că potrivit contractului de fidejusiune la acordul adițional din data de 07 iulie 2015 și la contractul de abonament din data de 16 iulie 2013, fidejutorul se obligă față de creditor să răspundă integral pentru neexecutarea obligațiilor debitorului, inclusiv restituirea sumelor datorate, penalităților pentru întârziere, recuperarea prejudiciului și a cheltuielilor de asistență juridică.

Contractul de fidejusiune a fost încheiat cu Ciobanu Gheorghe. Luând în considerare faptul că obligația de a achita abonamentul lunar nu a fost respectată, iar valoarea contului numărului de telefon a devenit negativă, reclamantul a suspendat prestarea serviciilor de telefonie mobilă, înștiințând prin reclamație pentru fiecare număr de telefon de nenumărate ori abonatul, iar dovada prestării serviciilor GSM de către furnizor se confirmă prin facturile nr.1 din 05 mai 2017, nr.134175 din 31 octombrie 2015 și nr.134052 din 30 septembrie 2015.

Actualmente datoria pentru echipamentul mobil de model Samsung Galaxy S6 constituie suma în mărime de 17 000 de lei, iar datoria pentru abonament constituie suma de 2 625 de lei.

A susținut că în temeiul pct.11 din acordul suplimentar, operatorul poate calcula o penalitate în mărime de 0,5 % pentru fiecare zi de întârziere din mărimea compensației stabilită anterior plus datoria din contul abonatului, dar nu mai mult de 100 de zile. Astfel, penalitatea constituie suma de 19 625 de lei x 0,5% x 100 de zile = 9 812,50 de lei, conform prevederilor contractuale stabilite de părți.

Reclamantul a mai susținut faptul că a înștiințat pârâțul SRL „Grand-Tur” despre datoria acumulată și nerespectarea clauzelor contractuale, și obligația de stingere a datoriei acumulate, acordându-i pârâțului termen necesar pentru achitarea datoriei de 29 437, 50 de lei, fapt ignorat de către pârât, situație care l-a determinat să execute silit încasarea datoriei.

Reclamantul ÎM „Moldcell” SA a solicitat încasarea în mod solidar, din contul pârâților SRL „Grand-Tur” și Ciobanu Gheorghe în beneficiul său a datoriei în mărime de 29 437, 50 de lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2 000 de lei și a cheltuielilor de plată a taxei de stat în mărime de 883 de lei.

Prin hotărârea din 12 decembrie 2017 a Judecătoriei Edineț, sediul Central acțiunea depusă de ÎM „Moldcell” SA a fost admisă integral, a fost încasat în mod solidar de la SRL „Grand-Tur” și Ciobanu Gheorghe în beneficiul ÎM „Moldcell” SA datoria în sumă de 29 437,50 de lei și cheltuielile de judecată formate din cheltuieli de asistență juridică în sumă de 2 000 de lei și plata taxei de stat la depunerea acțiunii în sumă de 883 de lei.

La data de 11 ianuarie 2018 SRL „Grand-Tur” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 15 martie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de SRL „Grand-Tur”, a fost casată hotărârea primei instanțe în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2000 de lei cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acestei cereri, în rest hotărârea din 12 decembrie 2017 a Judecătoriei Edineț, sediul Central a fost menținută.

În susținerea soluției date instanța de apel a aplicat prevederile art. 624 alin. (1), 625 alin. (1) și (2), 512 alin. (1), 514, 572, 602 și 603 alin. (1) Codul civil și a statuat

asupra corectitudinii concluziei instanței de fond în ceea ce privește încasarea în mod solidar de la SRL „Grand-Tur” și Gheorghe Ciobanu a datoriei contractuale în mărime de 29437,50 de lei, suma dată fiind confirmată prin probele administrate la dosar.

Însă, în ceea ce privește cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2000 de lei încasate de la pârâți în beneficiul reclamantului, instanța de apel a concluzionat că aceste cheltuieli nu sunt probate și că prima instanță a aplicat eronat, în acest sens, prevederile art. 82, 94 și 96 Codul de procedură civilă.

La data de 14 mai 2018, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Grand-Tur” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece este emisă cu încălcarea și aplicarea greșită a normelor de drept material, instanța de apel nu a dovedit circumstanțele considerate ca fiind stabilite, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia motivată a Curții de Apel Bălți din 15 martie 2018 a fost recepționată de către recurent la data de 23 aprilie 2018 (f.d. 119).

În circumstanțele date, recursul declarat de SRL „Grand-Tur” la data de 14 mai 2018, prin intermediul oficiului poștal, este depus în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Grand-Tur”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Grand-Tur”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Grand-Tur” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru